

VADÁSZ- ÉS VERSENYLAP.

Szerda, aug. 31.

24. sz.

Harmadik évfolyam 1859.

A székesfejérvári lóversenyek.

(Augusztus 23.)

Intézők: Gr. Zichy Aladár; Novák Lajos úr; ifj. gr. Batthyány István. — **Versenybíró** Gr. Batthyány László. — **Teherre ügyelő:** Inkey József úr. — **Indító:** Cavaliero Ferencz úr.

A kilencz versenyszakot tartalmazó program a tavaltól annyiban különbözött, hogy a pezsögődj helyét egy elegyverseny, az ugrató versenyét pedig Székesfejérvár városa díja foglalta el. Kilencz ítem egy délelőttre szép sportot ígért s ha ez nem teljesen felelt meg a várakozásnak: ez semmi esetre sem az intézők buzgóságán múlt. Jó talajú s gondosan elkészített pályakör; a versenyek intézésében pontos rend; eléggé kényelmes nézőhely, itt számos és válogatott — a korlátokon kívül pedig igen nagy nézőközönség; minden részről élénk részvénynyilvánulás: szóval minden kellék, egyet — a leglényegesebbet kivéve s ez a versenylovak elegendő száma. Tekintsük kissé a számokat. A kilencz versenyre mindössze 19 ló volt nevezve, de csak 16 jelenhetett meg; ezek közül 11 egy istállóból való volt s csak 5 idegen. Illy viszonyok közt jól megvitatott s érdekesítő versenyekről szó sem lehet, holott ilyeneket a vidéki pályák egyikén sem várhatnánk olly jogosan, mint épen a sz.-fejérvárin. „E város környékén több vérló van összpontosítva, mint az ország bármely más részében; a versenyek megtartását mindenki ohajtja, ezeket sokan pártolják, aláíró van elég, de versenyző nincs — s inkább bánatot fizetnek, mint sem egy jó állapotú hack-el valamely félvér tétversenyben kísérletet tennének. A vidéki versenyek szükségességét belátják, de a tettleges részvét elmarad s nem gondolják meg, hogy a vidéki gyp — mint az angol mondja — „homályos lovak próbatere“ s hogy ezeknek nem egyike tört ott magának utat fényes jövőre.“

E szavakat mondja „Chifney“ lapjaink tavali folyamának 31-ik számában s a mondat igazságát bizonyítja az alábbi jelentés, melyben az aláírók de nem nevezők száma a versenyzőekét jóval meghaladja. E részvégtlenség okait — miután egy-egy félvér idomítási költségei az illető helyeken éppen nem fedezhetlenek — nem feszegetjük tovább, annál kevésbé, mert ők nem adhatják válaszul azt, mit egy jó ismerőnk — a vidék leghíresebb tenyésztőinek egyike mondott, midőn azt találtuk kérdezni tőle, miért nem vegyül tenyésztményeivel ő is a versenyekbe? „Mi szerényebb polgári állásuak ezt nem tehetjük“ felelte ő; „mert a közönség zöme e tettünket mindenestre feltolakodásnak nevezné, de ezt siker esetére talán még megbocsátaná, e nélkül azonban okvetlen kárörömmel nevetne ki.“ — Mi megvalljuk e nézetet nem egészen osztjuk, vagy legalább is az előítélet megtörésére több bátorságot ohajtánánk, mert meggyőződésünk mondja, hogy a hazai versenyügy mint a tenyésztés emeltyűje csak akkor fog ohajtott czélt érni, ha általánossá válva, soraiban minden osztályt egyesít s a Dukeok és Lordok nevei közt a vagyonos countrysquirek és farmerek nevei is lesznek olvashatók — mint Angliában. Ennek, nem csak tenyésztési, de társadalmi hasznát is mindenki belátja, ki a korintését megérté: e czél elérésére azonban minden oldalról egy-egy lépés, onnan több előzékenység, innen több simulékonyság volna kívánatos.

E kívánalmak teréről azonban térjünk át a lefolyt nap sportjára úgy, a minő az volt. A közönség reggeli 9 órakor kezdett gyülekezni a versenytérrre, melynek 1¼ ang. mfd. pályaköre kissé inkább mély lett, részint a megelőzött esők következtében, részint a miatt, hogy a hely egy tarlónak volt feldoronált s leegyengetett földre, közepén tengeri- és löherés táblákkal, melyek a kilátást egy darabon gátolták. A hives északi szél a futó lovaknak hátrányos s a közönségnek kellemetlen volt; ez utóbbit a katonai zenekar mulattatá egész délutáni 1½ óráig, midőn szétoszolván, a versenykedvelők az Ullmann-fogadó közasztalához gyűltek össze, hol egy vig ebéd alatt a fejevári gyepl jövőjeért lelkes toasztok mondattak, új hat évre részvényaláírások történtek s néhány somogyi úr egy új díj alapításával ügybuzgalmának adta szép jelét.

A megnyitó- és a kiállítási versenybe Alborak mellé csak második lónak állott ki egy-egy polgárdi félvér; az első elegyverseny szintén a polgárdi istállónak két lova közt folyt le, a polgárdi elegyversenyből Widdina megsántultával Villám körüljárása lett s miután Horomir és Red White szintén versenyképtelenné vált (sőt ez utóbbi már a ménesbe anyakanczának ment át), Cornflower pedig imént már 2 mérföldet futott: ennél fogva az Asszonysági díjban a sztari Pan alig kétségbevonható győztesül volt kijelölve. Székesfejevár városa díjában — Advocate visszavonátván — százat lehetett egyre tenni, hogy azt Smaragd csikó fogja elnyerni s így ennek érdeke is meglehetősen csökkent. E futásnál bátor jó lónak bizonyult Shadow azonban a verseny után gazdát cserélt s a vigaszversenyben már mint b. Maltahn tulajdona nyert. Maradt még a Császárdíj; erre hat ló volt nevezve s indult is mind a hat, közöttük két nemzeti-díjnyertes Cornflower és Avia s a tavali fejevári győztes a császárdíjban: Gombóc, melyet tulajdonosa a verseny után 1500 forintért tett eladóvá, mint ez lapjaink végén is olvasható. E három ló igen kitünő állapotban

nyargalt fel, különösen Cornflower, melyet hasonló erőben még alig láttunk, a mély talaj miatt azonban még is kétségesnek véltük sikerét Avia ellenében, kevesebb esélyt adván az épen nem teljes Stellának és White Rose-nak, míg a hatodik ló, a ponyszerű kis fekete Advocate a pert nem is annak reményében kezdte, hogy azt megnyerje. Ilyen volt a verseny nap általános arca; egyes vonásai itt következnek:

Resurrection Stakes, $1\frac{1}{2}$ mfd. Tét 50 pfor. f. v. f. Futhat minden félvér. A második ló tételét menti. Hét aláíró.

Gr. Szápáry Iván id. p. k. Alborak, ap. Lottery, 135 f. — ifj. gr. Batthyány Ist.	1
Id. gr. Batthyány Ist. 4é. fek. k. Lepke, ap. Rebell, 115 f. — egy lovász.	2
Nem neveztek: b. Fiáth Fer., gr. Keglevich Béla, b. Atzél Lajos, gr. Wenkheim Rudolf, gr. Szápáry Antal.	

Alborak az igen csendes haladásban eleitől végig vezetve könnyen nyert.

Elegyverseny $1\frac{1}{4}$ mfd. Tét 40 arany, f. v. f. futhat minden belföldi 1856-ban született telivér mén. Teher 100 font.

Id. gr. Batthyány Ist. p. pr. Toledo, ap. Smaragd, any. Tornado. — Csatóry Fer.	1
Gr. Batthyány László p. m. Alfred, ap. Bob Peel, any. Swees. — Lowe.	2
Bánatot fizettek: gr. Zichy Aladár és Kárász Imre úr.	

Alfred az első fél mértföldön két lóhosszal előre vezetett; akkor Toledo ment fel elsőnek s az utolsó fordulótól élénk küzdéssel, a határoszloptól pedig erősen verve jött be a két ló — és a végperczig kétes eredmény Toledo részére dőlt el, mely a nyerpontnál egy fejjel előzte meg a Bob Peel csikót.

Császárdíj 2 mfd. 100 arany. Futhat minden a birodalomban nevelt mén és kanca. Tét 50 pft, fele bánat. A tét- és bánatpénz összegét az első ló a másodikkal megosztja; ha öt lónál több versenyez, a harmadik tételét menti.

Ifj. gr. Batthyány Ist. 4é. p. k. Cornflower, Crazy Boytól, 123 f. — Stadler	1
Gr. Zichy Aladár 3é. s. k. Avia, Smaragdtól, 108 f. — Csatóry.	2
Hg Liechtenstein Fer. 4é. s. k. Stella, Hackfalltól, 123 f. — Joy.	3
Inkey Zsigmond úr 4é. p. m. Gombócz, ap. Vlasko, 126 f. — Birnbaum.	4
Gr. Szápáry Iván id. p. k. White Rose, Crazy Boytól, 128 f. — Benson J.	0
Gr. Almásy György 3é. fek. k. Advocate, Alertől, 103 f. — White	0
Nem neveztek: id. gr. Batthyány Ist., gr. Kinsky Oct., b. Atzél Ist., gr. Wenkheim Rud. Atzél Péter úr, gr. Hunyady Ján., b. Simonyi Lajos.	

Két meghiusult indulás után a harmadik csomóban történt, mely azonban rövid időn szalaggá vált; élén Cornflower, nyomában Avia és a kis Advocate, ezek után Gombócz, White Rose, utolsó Stella. E sorban mentek el először a birópáholy előtt s midőn az ezzel szemközti vonalra értek, itt már Advocate és White Rose készen volt, elsőnek Avia nyomult fel, Cornflower és Gombócz versenyébe pedig Stella vegyült, Gombócz itt negyediknek maradván el. Az utolsó fordulónál Cornflower Aviát nyomva, ezzel feszített gyorsaságú futást kezdett s a nyerpontnál fél lóhosszal győzött. Stella tételét menté. Idő: 4 p. 31 mp.

Polgárdi elegyverseny $\frac{3}{4}$ mfd. tét 15 pft. f. v. f. Futhat minden Magyar-honban nevelt 4 éves félvér. A 150 pftot meghaladó tétössz a 2-ik lóé.

Id. gr. Batthyány Ist. p. pr. Villám, ap. Mr Green.	körüljárt.
Widdina visszavonatott; nem nevezett tíz aláíró.	

Asszonysági díj 2 mfd. A vidék úrhölgyeitől ajánlott tiszteletdíj. Tét 50 pf. f. v. f. Futhat minden ló. Űrlovarok.

Gr. Almásy György nev. Benson T. id. p. m. P a n, Alarmtól, 132 f. gr. Hunyady János 1
Ifj. gr. Batthyány Ist. 4é. p. k. C o r n f l o w e r, Crazy Boytól — tulajd. 2
Horomir és Red White and Blue visszavonatott; nem nevezett: gr. Kinsky Oct. és Atzél Pét. úr.
Pan az induló ponttól a nyerpontig pár lóhosszal elől járva biztosan nyert.

Kiállítási díj 1 mfd. tét 25 pf. f. v. f. Futhat minden az aláíró által nevelt 5 éves vagy idősb félvér.

Gr. Szápáry Iván id. p. k. A l b o r a k. — Benson Ján. 1
Id. gr. Batthyány Ist. id. sz. k. V i o l a, ap. Sir Felix. — Mozer. 2
Nem neveztek: gr. Zichy Aladár, gr. Batthyány László, b. Fiáth Fer., gr. Festetics Ágost, gr. Károlyi György, Inkey Zs. úr, gr. Keglevich Béla.

Alborak több lóhosszal könnyen nyert.

Székesfejérvár város díj 1 1/2 mfd. E város polgáraitól ajánlott tiszteletdíj. Futhat minden a honban született ló. Tét 50 pfrt., fele bánat. A második ló tételét menti. A nyertes tulajdonosa a városi polgári kórház javára 50 pftot fizet.

Ifj. gr. Batthyány Ist. 3é. sga k. A v i a, ap. Smaragd, any. Avia, 105 f. — Csatáry. 1
Gr. Batthyány Géza 4é. p. k. S h a d o w, ap. Smaragd, a. Silhouette, 115 f. — Stadler 2
Id. gr. Batthyány Ist. 3é. p. k. M e d a i l l o n, ap. Smaragd, any. Mustee, 100 f. — Fojt. 3
Gr. Zichy Ferdinand 3é. sga k. C l a u d i n e, ap. Smaragd, any. Claudine, 100 f. Bidár. 4
Visszavonatott: Advocate.

A négy Smaragdesikó csomóban indult, mellyből lóhosszal Shadow vált ki, fél mfd után azonban Avia ment elébe, harmadik Medaillon, negyedik Claudine. E vonal az utolsó fordulóg mindinkább hosszabbra nyúlt s itt már csak Shadow küzdött Aviával, melly a végső biztatásra előre kapott s lóhosszal győzött, míg az utolsó felhívásra nem felelő Shadow a második hellyel beérni volt kénytelen.

Dunántúli mezei gazdák versenye 2 mfd. Futhat minden ló, melly dunántúli mezei gazda nevelése s 4-ik évét túlhaladta. Lovagolhat a tulajdonos, annak fia vagy más mezei gazda. Az első ló 12 aranyat, a második 6, a harmadik 2 ar. nyer.

Berta József somogyi aszalói gazda 5é. sp. méne 1
Berta János — — — 5é. szürke k. 2
Biró János — — — 4é. p. k. 3

Futott még két más aszalói ló. A két első, de különösen a szürke, szép tagarányú erős állat; mindkettő elég vidáman érkezett be az illy lovaknak kissé hosszú távolságról.

Vigaszverseny 1/2 mfd. 200 for. a lovaregylet pénztárából. Tét 15 pfor. f. v. f. Futhat minden ló, melly ez idén a fejevári pályán versenyezett, de legyőzött. Nevezés 1/2 órával a verseny előtt.

B. Maltzahn 4é. p. k. S h a d o w, ap. Smaragd, 120 f. — Stadler. 1
Gr. Almásy György 3é. fek. k. A d v o c a t e, 100 f. — White 2
Id. gr. Batthyány Ist. 3é. p. k. M e d a i l l o n, 100 f. — Csatáry. 3
Gr. Szápáry Iván id. p. k. W h i t e R o s e, 125 f. — Benson János 4
Egy aláírásért bánat.

Az indulás után jó darabig Shadow és Advocate elől, pár lóhosszal utánuk Medaillon és White Rose szintén egy sorban futottak; a kis fekete kancza még a határoszlopon túl is vitézül tartotta magát s ugyancsak aprózta, de a hosszabbra

elnyúlni képes Shadow utolsó szökéseivel elhagyta őt; a második hely dicsőségét azonban e rövid távolságon kivívtá Medaillon és White Rose ellenében.

Németországi lóversenyek.

Hamburg, július 16.

Megnyitó verseny. 3 éves lovak. 112 f. $\frac{1}{3}$ mfd. — 1. Bonin ur p. m. Eclipse, ap. Cardinal, any. Paisly. — 2. Sharper. — 3. Cornet.

Hamburger Club Stakes. 2é. lovak. 108 f. $\frac{1}{3}$ mfd. — 1. Hochwächter ur p. k. Atalante, Blackdroptól, könnyen nyert Miss Doodle ellen.

Herzogs-Rennen. Minden ló. $\frac{3}{8}$ mfd. — 1. Gr. Alwensleben 5é. sárga méne The Bird in the Hand, Birdcatchertól, eleitől vezetve 3 lóhosszal biztosan nyert a második helyért egymással küzdő Billy Barlow és Dr. Leet ellen; 4-ik Temple Bar, utolsó Eclipse.

Augustenburger Stakes. Minden ló. Úrlovarok. — 1 Waldow ur 5é. p. méne Kars Bloomsburytól, lóhosszal előzte az öreg Severint; míg Middy és egy angol kancza Princess of Orange a versennyel felhagyott.

Gátverseny. Úrlovarok. 4000 rőf. 4 gát 3 $\frac{1}{2}$ láb magas. 150 f. — 1. Gr. Lehndorf Godolphinja csak ugy nyerheté el a díjat, hogy az előtte járó Dandy sik földön egyszerre összerogyott. Vestige pedig lovasát ledobta, s aztán Godolphinnal futva minden gátot szépen átugrott.

Sportsmen's handicap. Minden ló $\frac{3}{8}$ mfd. — 1. Passow ur id. p. pr. Ausnehmer Bloomsburytól 95 f. — 2 Fewer ur 4é. sga k. Thistledown Cossaktól. 106 f. — 3. Merlin 6é. 116 f. — 4. Matins 5é. 108 f. — 0. Coal Black Rose 6é. 125 f. — Peto, Renown, The Bird in the Hand s még más 9 ló visszahuzatott. — E verseny ugy látszik nyílt tanulsága annak, mit tesz futásnál a teher; legalább ennek véljük tulajdonithatni azt, hogy a handicapper által gyöngének tartott idős Ausnehmer csekély terhével nyert, míg a nagyon megterhelt Coal Black Rose a versennyel felhagyni lön kénytelen.

Eladó verseny. Minden ló. $\frac{1}{4}$ mfd. — 1. Gr. Lehndorf 4é. p. k. Joan of Arc győzött Billy Barlow s még más két jelentéktelen ló ellen. 80 Louisdorért volt eladó s tulajdonosa 110 Louisdorért visszavette. A díj 30 L.dor levén, e szerint gr. Lehndorf csak a tétősztt nyerte.

Vadászverseny. Úrlovarok. $\frac{1}{2}$ mfd. Preciosa körüljárt s minden gátat szépen ugrott.

Abonnen ten Rennen, soha sem idomitott lovak. Úrlovarok. 2500 rőf. — 1 Graziella. 2. Garibaldi. 3. Vulcan. Futott még 4 ló.

(Vége következik.)

Az íjászat Angliában.

Húsz év előtt, midőn Mr Hansard „Book of Archery“ czimű könyve megjelent, a tegez és nyíl rég félretéve hevert s e mesterséget akkor nevérol is kevesen ismerék. Nehány év óta azonban a sport e nemét rendkívül felkapták Anglia hölgyei s nyaranta az íjászat országszerte kedvencz mulatsága a szépnemnek. Alig van város íjászegylet (Archery-Club) nélkül, mely aztán rendes versenyeket tart s ezek eredményét a győztesek neveivel együtt a sportlapok szélitiben közlik. E nyilvános versenyeken díjakért és dicsőségért főrangú hölgyek is nyilaznak, és sok szép szem, midőn a célzablára tekintve nyilát kilövi, gyakran egyszersmind bámulóján is olly sebet ejt, mellyet csak dr Hymen gyógyíthat meg.

Az íjászat minden egyéb szabad ég alatti mulatság közt legalkalmasabb s legegészségesebb időtöltés nők számára; gyakorlása érdekes, élvadó s épen nem fárasztó, mert az íj a kor és erő minden fokozatához mért lehet. Célja: a testerő és az egészség edzése. Ezenkívül a társas életnek és a szomszédok közötti szívélyességnek is nagy emeltyűje ez. A divat felkarolta s annyira népszerűsíté, hogy a latin költővei bátran elmondható —

„Pudor est nesciro sagittas.“

Fő pártfogója a királynő, kinek ez pár év előtt kedvencz mulatsága volt s ez mai népszerűségét neki köszönheti.

Azoknak, kik íjászversenyt még nem láttak s illyesben nem vettek részt, a mulatságnak egy igen kellemes és érdekesítő új neme kínálkozik.

Az ujoncz s zemeit, midőn az íjász-versenyterre először lép, meglepi a ritka jelenet. Rang és szépség van összegyűlve valamelly pázsitos sikon, mellyből mindenfelé gyönyörű célzablák emelkednek. Ezeknek mindenik köre más és más színű, a középpont pedig tündöklő arany, csinos ellentétet képezve a környezet élénk zöld gyepével és bokraival. A sátor fehér teteje kinyúlik az ősi cserfák lombjai közül zászlókkal, szalagokkal és virágokkal ékesen, falusi egyszerű izléssel. A mellék-dombokon nézők serege áll, e magaslatról tekintve az alattuk folyó mulatságra.

A vendég mindenütt mosolygó arcokkal és szívélyesen üdvözlő szavakkal találkozik. Áthaladván a tömegben s az íjások körébe érve, nem győzi bámolni néhány íjász nő szépségét, bájait és választékosságát s azon kecses mozdulatokat, mellyek az íj megfeszítésével s a nyíl ellövésével járnak; mennyi ragyogó szem pillantása kíséri ekkor az elröppent nyilat s e pillantásban mennyi remény, aggodalom, vágy tükröződik vissza! Aztán, ha a versenyter egyik oldaláról a másikra a nyilaknak már egész zápora röpült át, néhány kicsi apród gyorsan futos szét a célzablát nem talált nyilak felszedése végett, míg a jobban irányzott lövésekről a titkár pontos jegyzőkönyvet visz.

Többnyire a hölgyek külön s a férfiak is külön versenyeznek. Ez utóbbiak nagyobb távolságról, 40—50 ölnyről, a nők 25—30 ölnyről lönek. Egy minapi versenyen Leamingtonban sok ezernyi néző jelenlétében 27 nő vett részt s fő győztes Mrs Horniblow lett, ki 14-er találta el az aranypontot, második Miss Chatwond 11 aranyponttal. A gentlemenek közül Mr Edwards ez alkalommal legyőzte az

eddig leghíresebb íjászt Mr Fordot, ki azonban nem sokára ezután egy más versenyen visszaszerezte régi hírnevét.

Az íjászat kellékei a következők: ij, nyilak, nyiltok és öv, zsirszelence, karvéd és íjászkesztyű, czéltábla és jegyzőkönyv.

Az ij öt vagy hat láb hosszú s könnyű tiszafájának mind a két vége szarucsontba van foglalva; egyenes oldala a „háta“, domború oldala a „basa“; közepe pedig, hol a feszítő balkéz megfogja, bársonyba van foglalva. Az íjzinór lenből vagy kenderből készült s ennek közepe ismét, hova a nyil vége illesztetik, viaszkos selyemmel van körültekerve. Ha a zsinór megtágul, viasszal kenik meg, s a tegeznek két csontos végére fordítják, hogy így kurtább legyen.

A nyil fejér fenyődeszkából készült, s vas- vagy rézhegygyel ellátott vessző, mellybe egyébiránt jobb röpte végett kemény fa is van ékelve. Vannak egyenlő vastagok, míg némelyek közepén, s mások ismét valamelyik végükön vastagabbak. A zsinórra illesztendő vég csontba van foglalva, s három különböző színű toll van ráragasztva, mi a nyilnak forgó egyenes röptét okozza.

A zöldre festett nyiltok a használatban nem levő nyilvesszők épen tartására van, a közvetlen használandókat a dereka körül esatolt övben tartja az íjász.

Az öv továbbá a zsirszelencét tartalmazza, melly az íjzinór s az íjászkesztyű megkenésére szükséges. A kenőcsöt szarvas- vagy marhazsírbelől és viaszból olvasztják össze.

A karra erős bőrlemezt esatolnak, melly azt az íjzinór ütésétől megóvjá s ez a karvéd. Az íjászkesztyű szintén arravaló, hogy az ujjakat a kisebesüléstől megvédje.

A szalmából font kerek czéltábla vászonnal van behuzva s erre több kör van festve. Átmérője 3—4 láb; a középpont átmérője 6—8 ujjnyi, meg van aranyozva s „aranypot“ a neve; a legközelebbi kör a „veres“, aztán a „benső fejér“ ugy a „fekete“ s a legszélső a „külső fejér.“ E czéltáblák az íjászoktól 25—50 ölnyire három lábnyira vannak.

A jegyzőkönyvnek minden szín számára rovatai vannak, mellyekbe a lövés feljegyeztetik. Az arany 9-et számol, a veres 7, a benső fejér 5, a fekete 3, a külső fejér 1.

A hölgyeköltözéke: tollas kerek szalmakalap, zöld derék és fejér szoknya. A férfiaké nincs meghatározva.

Minden egyt évenként „főhölgyet“ (Lady paramount) választ magának, kinek szava vitás esetekben dönt. Az pedig kinek házánál a verseny tartatik, a verseny elnöke. A tagok egy hónappal elébb hivatnak meg a versenyre, mellyen mindig négy tiszteletdíj van kifizetve, kettő kettő mind a két nem számára. E díjak egyike a kör-lövésnek legnagyobb járadékát, másika a legtöbb aranypont találóját illeti.

A versenyt rendszeren ebéd vagy oszonna követi a sátorban s a napot tánczestély fejezi be.

Ennyit röviden a sport e nemének ismertetéséről, a bővebben okulni ohajtóknak Hansard fenemlítésnünkáját ajánljuk; sőt ha remélhetnők, hogy a magyar hölgyek az angolok példát követve, nyilakat nem csak szép szemeikből lövelleni

volnának hajlandók: a „Vadász- és Versenylap“ büszke lenne arra, hogy az ijá-
szati sportról kimerítő s gyakorlati utmutatással szolgáljon s szívesen elvállalná a
mintául használandó kellékeknek Londonból megrendelését, melyeknek ára össze-
sen 20—25 forintra megy.

Az agárról.

(Curiosum egy száz éves német vadászkönyvből.)

The head as a snake
The neck as a drake
The back as a beam
The belly as a bream
The foot as a cat
The tail as a rat.

Feje legyen mint a kigyóé, nyaka mint a gáceseré, háta mint a rúd, hasa mint
a halé, lába mint a macskáé, farka mint a patkányé. E kellékeket kívánja az angol
az agártól s valóban ezek csalhatlan jelei is a jó agárnak. A közép magas csipejű,
csak csapott farú ne legyen, jobb is nyúlfogásra, mint a fölötté magas csipejű, melly
inkább vaddisznó mint nyúl ellen való. Van sima és szálkás agár; azok szobek,
ezek tartósabbak s hideg és nedves időjárásban kevésbé érzékenyek.

Agárkölyök nevelésénél nem csak — mint minden egyéb kutyánál célszerű
testalkatra, de sebes fajról származásra is tekintettel kell lenni. Sem a kán, sem a
szuka ne legyen fölötté vén, miért is szaporításra legjobbak a harmaék hajtás-
róliak vagy is a mellyek 4-ik évükben vannak. Ha a szuka megkölykeztt, jól táp-
láló eledellel látandó el, hogy mind tejben mind erőben meg ne fogyjon. Minden rá-
fordított gond mellett azonban tapasztalható, hogy az egyszer kölyke vetett szuka
soha sem lesz többé olly sebes, mint volt. Ha a kölykek 8 vagy 10 hesekek, anyjuk-
tól elválasztandók s eledelük tejben áztatott reszelt kenyér legyen. Később, ha
fogaik erősödtek, száraz kenyérré s összetört és puhára főtt birkacntra szoktatan-
dók. Ez legjobb eledele az agárnak, melly mellett jó egészségben s erőben marad,
böndös nem lesz, mi a dara és hig levesek mellett kikerülhetlen.

Mint a félig felnött agár, úgy az öreg is megkívánja saját eledelét. Minden
kutyára 1½ font tiszta rozsdarából készült kenyeret és 3 birkacbat szokás számi-
tani. A birkaláb megtisztítva, összetörtve, puha kocsonyav főzve ¾ font ke-
nyérral vegyítve délben adatik, este a többi ¾ font kenyeret szárazon kapják.
Nagy előny fiatal kutyákat juhászat mellett nevelni, hogy birkával megbarát-
kozzanak. Mi ha nem történik, könnyen azon rossz szokást vészik fel, hogy a birkát
megtámadják s ha véletlenül egy nyáj közé jutnak, hová gyakran a kergetett nyúl
menekül, ennek hiányában a birkák közt kevés percz alatt nagy pusztítást visznek
végbe s ezen mulatságot egyszer megizelvén, igen nehéz őket leszoktatni róla.
Azért már kis korukban gyakran birkák közé kell vinni az ezek ellen elkövetett
legkisebb kihágásért keményen megbüntetni. Így szinte baromfit is szeretik meg-

támadni, mit szintén már zsenge korukban meg kell gátolni; bár mindezen illetlenségeiket nem épen rossz előjelül szoktak venni későbbi hasznavehetőségüknek.

Agarat tökéletesen szabadon kellene futkosni hagyni, a hol azonban ez nem volna lehetséges, ott egy tágas legalább 100 lépésnyi széles és ugyanannyi hosszú, 10 láb magas fa- vagy kökerítéssel övezett, ölk mellett helyen tartassanak. Nyáron, vadászat idején kívül, szükség, hogy legalább minden héten egyszer vagy rétre vagy más szabad térre egy órára kivezessenek, hol azonban se vad se lábön álló gabona ne legyen; így fürgék és épek maradnak s a mezőben sem tehetnek kárt örökös kószálásukkal, mire nagyon hajlandók.

Egy éves korukban párosan pórázra füzve ló mellett menésre szoktatandók. A vadászat beálltával az újoncz két vén agár mellett, csakhamar beletanul kötelességébe. Az első hajtásnál szükség őket nyomba követni, nehogy a fiatal eb a vadat kikezdje, mitől szintén nehéz leszoktatni, ha idejekorán meg nem gátoljuk.

Azokra nézve, kik gyalog agarásznak, jó ha egy többnyire 3 darabból álló pórázon van egy, melly a többiek ellenében megőrzi a vadat. Ezt védagárnak nevezik. Ugyanazon alom legerősebbikét és legétkesebbjét szokták arra felhasználni, és minden alkalommal elsőseget engedni néki. Etetéskor legelőször kapja adagját a többiek jelenlétében, s ha ezek vele akarnának tartani, visszariasztatnak, addig, míg a kiválasztott maga is észrevévén fontosságát, társait csakhamar magától is távol tartani igye kezend. A hajtásban elfogott vad a többiektől el, és a védagár elé tétetvén, ez simogattassék, szóval legyezgettsék, mire ha a többiek közeledni akarnának, hihetőleg morogni fog, s ha ilyenkor helybenhagyást és bátoritást tapasztaland, annyira betanul szerepébe, hogy az elfogott vadhoz se kutya se ember, addig míg ura elé nem jő, oly könnyen nem fog férhetni, magától értetvén, hogy ő védagársága is a vad kikezdésétől idejekorán, ha kell erős argumentumokkal is visszatartóztassék.

P. Zs.

Vadász-műszótár.

Szárnyas vadak.

Agyontollazni v. áttollazni, *abfedern*, szárnyas vadat tarkójába szúrt tollával kivégezni.

Állandó madár. *Standvogel*, melly ugyanott telel, a hol fészkel.

Anyányi, *flugbar*, minden madárfiók, midőn már egészen megtollasodott. A félnövésű pelyhes fiók csonka- vagy isztiketollu; a még pelyhetlen: czibak, csupas, puezér.

Bagolykúnyhó, *Krähenhütte*, hajlék, mellynek tetejére vagy egy mellék póznára fülesbagoly állítatván, oldalnyílásain át az orvmadarak lőhetők le.

Begyeszkezik a madár, midőn begyével szélnek vagy esőnek fordul.

Berzenkezik vagy kakaskodik párzás és verekedés közben a him madár, midőn leeresztett szárnyakkal támad.

Bevár a vad, *halten*, midőn jó löközelen kel fel a vadász előtt.

Bugyogni, l. dörögni.

Bújik, bújdoglik a páros gácsér, midőn tojóját páratlan gácséroktól féltve, magányos pocsolyákra vonul.

Bukdosik a vízi szárnyas víz alá, élelemkeresés végett vagy féltében.

Csalsip, vadászsip vagy csalokány, *Locke, Lockpfeife*, általában mindazon kisebb nagyobb sip, melylyel vadat lövésre csalogatnak. Illyen a bagoly- vagy kuviksip, *Wichtelpfeife*, melly a kis bagoly szomorú hangját utánozza; a bibiczsip, a császármadársip, a fogolysip, a fürjsip, *Sickenruf, Wachtelpfeife, Wecker, sat.*

Csalszemezni, *ankirren, anposchen*, madarakat bizonyos helyre szembin-téssel édesgetni.

Csaltojás, *Nestei*, melyet a fáczán-fészekből elszedett tojások helyébe tesznek.

Csapat, l. falka,

Csapkod, *stossen*, az orvmadár tűzőbe vett martalékjához. Csapkod, *herabschiessen*, más madárféle is, midőn tojásait vagy fiókjait féltve a vadász vagy annak ebe felett lármázva repdes s néha leebb vágódik.

Császármadár, *Haseluhn*, az erdei tyúkfajhoz s a kisebb vadakhoz tartozik.

Csattog, pattog, aztán köszörül. *klippt und schleift ab*, a fajt párosuláskor.

Csira, pattanás vagy bibires, melly némely madarak farktöve felett támad s ha fel nem szuratik, életveszélyes.

Csór vagy csőr a madár orra.

Daru, *Kranich*, a vizenyős parti vándormadarakhoz és a nagy vadak osztályához tartozik.

Darvadoznak azaz daru módra kerengenek, szállonganak némely madarak.

Dörögni, *balzen*, a fajok párosulása, kivált a hímek szerelmi kijelentése. A hím siketfajd dürgését egyes kappogásokkal kezdi, s ezt kelepelő gyorsaságra fokozván, erős csettentéssel végzi; ezután pedig szárnyaival köszörül s ekkor túláradó érzetében se lát se hall s a vadászt észrevétlen hagyja magához közelíteni; l. hozzászökni.

Egy fészekalj, *Brut, Gehecke*, vagy egyfészki; egy költésből való szárnyas vad.

Elhányódnak a vadászok akkor, midőn tűzok vagy egyéb vad megkerítése végett szekérről vagy szánról egyenkint lemaradozva, bokor vagy boglya mellé megvonulnak.

Ellábal a szárnyas vad, midőn szárnyai helyett lábain menekszik; ellábal a még repülni nem tudó lohos rucza is.

Elülnek a madarak, midőn este nyughelyükre vonultak.

Elütti, *schlagen*, martalékát a ragadozó madár, vagy egyik a másikat a légben.

- Elvedlik a madár, midőn az évszaki tollváltást bevégzi.
- Ereszkedik leginkább a vadlúd és vadruca, midőn magas reptéblől vízre bocsátkozik.
- Ereszti, *ausstreichen*, a vadat a vadász s aztán lelövi.
- Esti les, *Anstand*, a vadat alkonyattájban lövésre várni.
- Eszterag: czakó, gólya.
- Evedzőtoll, *Schwungfeder*; ez talán inkább sugártoll. Gyöngyösben olvassuk: „Sugárit szárnyának még minap kiszedték.“
- Fácán, *Fasan*, nagy vadak közé sorolt tyúkfaj. Fácános, fácánkert: Fasanerie.
- Fajdnálunk háromféle van: siketfajd *Auerhuhn*, nyirfajd, Birkhuhn és hófajd vagy gatyásfajd, *Schneehuhn*; mind a három a tyúkfajú madarakhoz s a két első a nagy vadakhoz tartozik.
- Falka, *Kette*, egy vezérkakas után tartó számosabb fogoly.
- Fészekfentő: egy fészekalj legfiatalabbja.
- Fiók: madárfi.
- Fogoly, *Rebhuhn*, tyúkfajhoz tartozó kis vad osztálybeli madár.
- Folt, sok vízi szárnyas, leginkább vadlúd és vadruca egy csomóban.
- Fürj, *Wachtel*, tyúkfajú vándormadár.
- Gácsér vagy szelkő, *Entvogel*, a vadruca himje.
- Gázló madár, vízszéleken és kis tócsákban élőködő.
- Gém, sok válfajú vízi vándorszárnyas. Kék vasfejű gém, *Graue Reiher*; Faszka gém v. vakvarjú, v. bakesó, dobos gém, v. bölön v. vízi bika, *Rohrdommel*, üstökös gém, veresgém, habos gém, kanalas gém, *Löffelgans*.
- Gödény, *Pelikan*, kétféle: testszinbe játszó és borzas.
- Gunár, *Gänserich* a vadlúd himje.
- Gunyaszt a madár, midőn gubbaszkodva felborzalt tollai közé dugja fejét.
- Gyöngyvér, l. vadlúd.
- Hattyú, úszhártyás vízi madár és nagy vad.
- Hodag vagy szárcsa, *Rohrhuhn*, gázló madár.
- Hold a lilik és a szárcsa orrtőve fölötti fejr bőr.
- Hozzászökni, *anspringen*, a siketfajdhoz dürgéseker ugrásokkal közelíteni; l. dürgőgni.
- Húzni, húzás, *Streichen*, *Strichzeit*, a vadruczák esti s az erdei szalonkák reggeli és esti szállongása.
- Jérece, a szárnyas állatok fiók nősténye.
- Kajtárok a vízi szárnyasok azon himei, mellyek — mig tojóik költenek — egy falkába csapnak össze.
- Kakas a tyúkfajú szárnyasok himje.
- Kerecsen, *Gerfalk*, a sólyom legbeesésb faja.
- Kereng, kővályog, a sas, daru, gödény, karvaly s más madár, midőn körben repülve minden fordulatlánál fölebb emelkedik.

Kirepülnek vagy szárnyra kelnek az anyányi madárfiókok, midőn a fészekből kiszállnak.

Kirrho! közelítő szárnyas vadra figyelmeztető kiáltás.

Kivágja magát a tojásból kibúvó szárnyas.

Kócsag, Reiger, gémfajú vizi madár; feje kócsag, *Weisse Reiger*, kétféle van: a nagy pávakócsag, a kicsiny galambkócsag.

Kormánytoll a madár farka.

Költöznek ősszel a vándormadarak.

Kükledez, felküklik, *verfedern*, a vedlés után tolladzó madár.

Lapul, megbukik, *sich drücken*, *sitzen*, fogoly, fűrj, fiatal tüzok s más madár.

Lebeg, függ, a légben az orvmadár, midőn egy helyben szállong s marta-lékot kémelve néz alá.

Lecsap, *stossen*, kiszemelt zsákmányára az orvmadár.

Levágódik vagy levágja magát, *einfallen*, az erdei szalonka felveretése helyétől pár száz lépésnyire.

Levenni: fán ülő vadat lelőni.

Lilik, l. vadlúd.

Lobácsolnak a fürdő vadlibák és ruczák.

Lohos, *mause*, *rauche*, a vizivad akkor, midőn a vedlés idején tollait veszelve repülni nem tud.

Lohosodni, *mausen*, tollait hullatni; máskép; vedleni, verdeni.

Madárhangok: — Bömböl a vizi bika. — Búg, nyög, *girren*, *kirren* a gerlicze. — Burukkol a vadgalamb. — Csirreg a fogoly. — Csörög a szarka. — Dobol, *heult*, az örvös galamb. — Dudog vagy dudul a büdös-banka. — Gágog, *sehreit*, a vadlúd. — Hápog sápig, *schreit*, a vadrucza. — Harsol a haris. — Huhog, *ruft*, a fülesbagoly. — Kappog, esattog, patog, *klippt*, dürgéskor a fajt. — Károg a varjú és a holló. — Kelepel a gölya. — Krúkol a daru. — Kurjong a hattyú. — Makog esteli huzáskor a pározó szalonka. — Mükög a sárszalonka párzáskor szárnyának gyors suhogásával. — Nyerit a vöcsök és a hodag. — Pityeg a nőstény fűrj és fogoly. — Pitypalattyoz, szól, vavákol, *schlagt*, a kanfűrj. — Sikolt a bibiez és a kuvikbagoly. — Sir a estülő, sirály, halászka; sir az anyját hívó vagy fiát kereső tüzok is. — Sivit a vércse. — Süvölt, *pisten*, *spiessen*, párzáskor a császarmadár. — Üvölt, rikog, a bagoly. — Vijongnak a sasok s egyéb ragadozó madarak.

Mál: madárhas.

Megjönnek tavaszkor a vándormadarak. *Rückstrich*, *Wiederzug*.

Meglopni, *beschleichen* a vadhoz észrevétlenül lövésre közelíteni.

Melleszti, *kröpft*, az orvmadár zsákmányát, midőn tépi szagatja; melleszti a serét is az elért szárnyas vadat.

Orvmadár, *Stossvogel*, ragadozó szárnyas. Körmei: orvköröm, *Griffe*.

Összehívja, *rufen*, szétzört szétzavart fiókjait a fogoly és a fűrj. Ekkori sajtászerű pityegése: *Hühnerruf*.

P á k á s z parasztsportsman, ki a sárréti vízi vadászatokon a vadász kalauza s kis sajkájával a közlekedést tartja fenn.

P á r z á s, *Paaren*, a madarak fajzása átalában.

Pelyhesedik, mohosodik a madárfiók, midőn puczérságából feltol-
lasodik.

Pete, madártojás, innen petézni, *betretten*, a himnek tojójával közöstitni.

Pép leginkább tyúkfajú madarak nyelvén támadni szokott veszélyes pat-
tanás.

Poronty a fogoly- s egyéb madárfiók; külön tájak szerint: csirke, csire,
pipe, pizse, pizselle, pisen, pitye.

Reznek, *Zwergtrapp*, tyúkfajhoz tartozó, tűzokszerű s csak párjával járó
ritka madár.

Ruczatükör: a gácsér zöldeskék tolla.

Szalonka, *Schnepf*, saját fajú vándormadár. Erdei szalonka, Wald-
schnepf; — vízi szalonka s ennek több válfaja: szélkiáltó vagy póling:
Goizer; nagy sárszalonka: Mittel-Schnepf; gyepi sárszalonka,
némelly vidéken bárányszalonka vagy sártyúk: Heerschnepf, Moosschnepf,
Becassine; szőrszalonka, Haarschnepf. — Kevésbé nemes fajok: gólyaszal-
lonka; másutt gyöngyvér-lile vagy esutor, Strandreuter; kardorrú,
töcs vagy gulipánszalonka: Wasserbläser; furkófejűszalonka vagy
arany lile, Goldregenpfeiffer; feketeszalonka, másképp batla vagy
saska s több füttyülő kisebb és nagyobb fajok.

Székács; örvösgalamb.

Tojó, *Weibchen* a szárnyas nőstény.

Tűzok, *Trappe*, tyúkfajhoz tartozó nagy vad.

Ülős a tojásain ülő tojó.

Üzekesznek, *reitzen*, párzáskor a vadludak és vadruczák.

Vadlúd sennek három faja, a nagy vadlúd, a lilik és a gyöngyvér.
E két utóbbi a nép nyelvén: lengyel liba.

Vadpáva Erdélyben a siketfajd neve.

Vadrucza, récze, vagy kacsza s tömérdek faja: tőke rucza Stock-
ente; hamvas vagy kendermagos, Tafelente; kerczerucza, Schnatter
Ente v. Ratscherl; csörgő, Quackente; füttyülő, Pfeifente; kanalas, Löffel-
ente; kérrucza, Schwartzente; tarka, Buntente; jégrucza, Winterente;
telelő Winterhalbente; buksirucza, Diekkopf; fejérrucza, Weissling;
törpe, Zwergente; nyilfarkú, Pfeifschwanz; krikrucza, Krickente;
tükörrucza, Spiegelente, f á c z á n r u c z a, Fasanente; kontyosru-
c z a, Haubenente; örvösrucza, Federkappe; erdei, Baumente; havasi,
Bergente.

Vakvarjú vagy faszka gém, l. gém.

Vándormadár, *Strichvogel*, *Zugvogel*, melly ősszel melegebb tájra költözik.

Vavákoló fürj, melly pittypalattyozás helyett többnyire vavákol.

Vedleni, verdeni, l. lohosodni. Vedlés idő: *Mausezeit*, *Ruhrzeit*.

Vermés a hely, hol a szárnyas vad csoportosan költ.

Vizi tyúk, *Wasserhuhn*, és vizi guvat, *Wasservalle*.

V e g y e s e k.

— E nyár folytán alföldi folyóink partjain szokatlan nagy számmal jelentek meg a gödények. Mezőtúr vidékén, a Berrettyó és a Körös kiöntései közt olly nagy csoportja szorult össze ezen — a Lajthán túl már alig ismert nagy szárnyasoknak, hogy egy hárántosan ejtett kettős lövésre tiz esett közülök. E számot eleinte hihetlennek tartottuk, míg valóságát több szavavehető egyén erősíté meg s ezt mindenetre mint ritkább eseményt közöljük.

— P. L. úr M—on egy délután jó vizslája elől 36 fűrjet lött el, kettőt hibázott. Lehet, hogy vannak kik e számon is túltettek, de ezekről nem lévén tudomásunk, a főnebbit mint igen szép napi sportot említjük.

— Az angol parlamentnek pár hét előtti elnapolásával a sportsmanek Skót- cziába a moorok közé tódultak grouse vadászatra, melynek intézését lapjaink 1857-ki folyamának 19-ik számában gróf Széchenyi Béla ismerteté. Grouse az idén jó sok van a skót hegyek közt, fogoly ellenben a májusi hidegek következtében aránylag kevés.

— A díjagaraszatok Angliában september végével nyilnak meg. Sept. 27-kétől martius 15-éig ötvennyolez díjagaraszati határnap van eddig hirdetve.

— A yorki fő versenyek nyertesei: The Convivial Stakes, két éves lovak számára; futott 13 ló, első: *C r a m o n d*, Andowertől, tulajdonosa *Blink Bonny* nevelője *I Anson*. E ló a jövő évi *Derbyre* nevezve lévén, rögtön a kedvencek közé lépett, annál inkább mert ezek egyikét *Thormanbyt* e versenyben megverte. — The Great Ebor handicap 2 mf. — 1. *U n d e r h a n d*, The Curetől. 2. *Archduchess*. 3. *Starke* (amerikai). — The Rawcliffe Stakes, futott 9 két éves ló; fél lóhosszal nyertes gr. *Batthyány* sárga kanczája *Rose Middleton* ap. *Connaught*. — A tavali *Derby* kedvenc *Toxophilite* e versenyeken alkalmasint bevégezte gyepi pályáját, mert futás közben egy véredénye szakadt meg.

— *Tattersall* nál aug. 15-én *Mr. Craven* vadászlovai következő áron keltek el: *Merrylegs* 370 guinea; *Young Rapid* 300 g. Ditto 220 g. *The Fashion* 165 g. *Pickpocket* 165 g. sat.

— Vadászírodalmunk egy új könyvvel szaporodott; valjon egyszersmind nyert-e is vele, ezt csak tüzetes átolvasása után fogjuk megmondhatni. Eddig csak lapoztunk benne s már is jellemző helyekre bukkantunk, melyekből a többire alkalmasint következtetést vonhatunk. Szerző az előszóban azt mondja: „A németek tömérdek irtak e tárgyról, mindamelltt nem ohajtom, hogy a mi sportírodalmunk az övékéhez hasonló természetű legyen. Annyi a fölösleges üres szalma az ő vadász-tani könyveikben, hogy belőle az értékes széna kiválogatását alig tartjuk érdemesnek.“ — Szerző *Hartigot* és *Winckellt* nehezen ismeri, különben sem e véleményét,

sem azon szavakat nem írja le, melyekre a 223-ik lapon akadunk: „Lövik jügyan a szarvast szatymával is, (kik és hol?) de szép (talán szabályszerű?) lövést csak golyóval tenni szarvasra.“ — Egyébiránt a munka úgy látszik leginkább a kis vadászattal foglalkozik s már az imént idézett helyből ítélve is szerző valószínűleg jobban tette volna, ha e mellett marad és Diezelt minél bővebben használja fel, kinek jeles könyvét, úgymond, maga is igénybe vette s kit a többi közt dicséretes kivétel gyanánt jelöl ki. (Szegény Hartig!) — A mi tehát e könyvben nem Diezel és nem a „V. és V.-lapból“ átvett tárgy, (mellyeknek egyike 13 lapra terjed, hiven megtartva az ebbe eszúszott nyomdahibákat is,) azt saját és egy ötven éves vadász tapasztalataiból merítette „A vadászat mesteré“nek szerzője Cserszily Ákos. Mennyit érnek e tapasztalatok s valjon tanulhat-e ezekből az, ki Pák Dénesnek harmincz év előtt megjelent könyvét olvasta? erről később részletesen fogunk szólni.

— Rarey Londonban ad ismét nyilvános mutatványokat a lószelidítésből. „Mi — írja a „Field“ — mindig elismertük, hogy R. a lókezelésben, s különösen a szilaj lovakkal bánásmódban bámulatos ügyességgel bír, de egyszersmind a mondók is valánk, hogy ő egy vad lónak állandó megszelidítésére, vagy egy gonosz ló természetének megváltoztatására nem képes. Cruiser, Rarey főbüszkesége, nincsen megszelidítve. Ha csak egy napon át nincs Rarey befolyása alatt, ismét olly gonosszá válik, minő volt. Szó sincs róla, hogy Rareyn kívül bárki más rá ülhessen, sőt másnak kezelését sem tűri meg. Minap egy lovász közeledett hozzá s a ló rúttul bánt el vele. Rarey igen ügyesen „teríti le“ a vad lovat, de modora az idomításban haszonvehetlen.“

— Canada Oshava helységében egy kanca három egészséges csikót ellett s e szaporaságától úgy megijedt, hogy megfutván ott hagyta csemetéit. Később ugyan rá hagyta magát venni, hogy csikai egyikét elismerje s ennek szopni is adott, de a más kettőről mit sem akart tudni, sőt ezek egyikét agyon rúgta.

— Hazánk legelterjedtebb lapjának a „Vasárnapi újságnak“ 34-ik száma fametszettü rajzát hozza ama válságos helyzetnek, melly ifj. gróf Teleki Sámuelnek egy megsebzett medvével küzdését a görgényi bérczek közt ábrázolja s harmadéve a „Hazai vadászatok“ című albumban jelent meg. E rajz a „V. U.“ olvasóinak mindenesetre nagy érdekű lehetett volna, ha mellette a való eseménynek szintén az albumból, vagy még inkább e lapokból átvett eredeti leírását olvassák: e helyett azonban „Egy medve karjai közt“ czim alatt valami fordított czikk áll a rajz körül, melly egy északamerikai katonatisztnek egy medvével birkozását a Huron tó szigetén meséli el. — Gyanítjuk, hogy az egész dolog a nyomdai factor hibája, ki az északamerikai czikkhez a görgényi képet tévedésből adta; csakhogy most már félős, hogy jövőre ismét a görgényi esemény leírásához majd a huronszigeti kép jövend, mit azonban jóvá tehet egy kis figyelmeztetés a t. cz. olvasókhhoz, hogy a két rajzot, vagy a két czikket helyreceserélni sziveskedjenek. E tévedés mindenesetre inkább meg volna bocsátható, mintha a „V. U.“ kiadójáról azt hinni lennének kénytelenek, hogy vásáron mutogatott képekhez alkalmi nótákat kintornáz le olvasóinak.

— A baden-badeni fürdő- és vadásziidénytől csodadolgokat ír a „Journal des Chasseurs“ szerkesztője. Húsz ezer vendég a világ minden részéből, rang- és vagyon aristocratiá s egész kis művészvilág van ott összpontosulva. Az ideai löversenyek (sept. 3. 7. 10.) mind a díjak nagyságát, mind a versenyző lovak számát tekintve, a tavaliaknál is fényesebbek lesznek. A nagyherceg egy ezüst pajzsot tűzött ki tiszteletdíjúl, mellynek művészeti becebe még értékét is meghaladja. Bénazet az istállókat szaporította, a trihuneket és pavillonokat ujonnan feldiszitette s egy újat épített, melly nem kevesebb mint 60,000 frankjába került. A vadászat élvezhetésére is minden el van kötvete. Baden-Baden vidéke a sárszalonkától kezdve a vadkecskéig különben is mindennemű vaddal bővelkedik; nem hiányzott egyéb, csak egy kis fáczán s az idén ez is bőségben lesz, mert száz párnál többet fordítottak tenyésztetre s ez e tavasszal igen jól sikerült. Sőt az élelmes Bénazet még tovább ment s hogy vadáskellékek hiányában a vadászélvét senki nélkülözni kénytelen ne legyen, Párisból Devismetől egész arzenálát hozatta a legjobb fegyvereknek és minden szernek az utolsó seréttokig sat. sat.

Eladó lovak.

Pallini Inkey Zsigmond úrnál — Lengyeltótiiban:

Gombóc 4 éves pej mén, telivér, ap. Vlasko, any. Homoeopathie. Ára 1500 for.

Nyílt posta.

H. L. Versenylovak neveléséről és idomításáról szóló igen jó két munka: Studfarm és Stablepractice, mind a kettő Caclitől.

Ch. K. Vettük a pótlékot, szíves köszönet érte, kivált a tájzavakért s azon kifejezésekért, mellyeket ön régieknek mond. A vadászműszótár szerkesztésénél fő gondunk volt a használatban lévő, bár irodalmilag nem ismert szavak gyűjtése. Az ön által beküldött s előttünk eddig ismeretlen szavakat a főnebbi betűkkel jelölendjük.

Löverseny határnapok.

Török-Sz.-Miklós: october 2.

Arad: oct. 22. és 23.

Nevezési zárnapiok.

Sept. 15. — Török-Sz.-Miklós: Egyleti díj. — Asszonyságok díja. (L. 20. sz.)

Oct. 1. — Arad: Tétverseny. — Császárdíj. — Noszticz grófné díja. — Rózsadíj. — Thembydíj. — Elegyverseny. — Asszonysági díj. — Bohus-díj. — B. Simonyi akadályverseny. (L. 22. sz.)

TARTALOM:

A székesfejvári löversenyek. — Németországi löversenyek. — Az íjászat Angliában. — Az agárról. — Vadász-műszótár. — Vegyesek.

Megjelen e lap minden hó 10. 20. és 30-án legalább egy iven. Előfizetést elfogad a szerkesztőség (Pest, Szervita-tér 3 sz. 2-ik em.) egész évre 10 for. 50 kr., félévre 5 for. 25 kr. ausztr. értékben. Az 1857-ik és 1858-ki évfolyamok teljes példánya még kapható.

Tulajdonos kiadó és felelős szerkesztő Bérczy Károly.

Pest, 1859. Nyomatott Emich Gusztávnál. Barátok tere 7. sz.